

Napirenden: az élelmiszer-csomagolás

Ülést tartott a KNEB

Az élelmiszercsomagolás minőségéről, annak az élelmiszereportra gyakorolt hatásáról folytatott országos vizsgálat összefoglaló jelentését vitatta meg és elfogadta pénteki ülésén a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság. A Szakali József elnökletével tartott tanácskozáson a testület úgy határozott, hogy az élelmiszeripari termékek csomagolásának színvonaláról készült jelentést, — a népi ellenőröknek a további intézkedésekre tett javaslataival — hamarosan a kormány gazdasági bizottsága elé terjeszti.

A továbbiakban a KNEB megvitatta és elfogadta második felévi munkatervét.

A népi ellenőrök szeptemberben és októberben Budapesten, s az ország 14 megyéjében helyszíni vizsgál-

tokat végeznek az állampolgárok ügyeinek munkaidő-kívüli intézéséről. Széles körben tájékoznak például a tanácsigazgatás ügyfélszolgálati tevékenységéről, az e céllal létrehozott irodák munkájáról, a lakossági ügyintézés korszerűsítésének eddigi eredményeiről, rámutatva az ügyintézés felesleges mozzanataira is.

A népi ellenőrök a szolgáltatások, továbbá a bolti kiskereskedelem területén is vizsgálják majd az ügyfélszolgálat működését, az érdemi ügyintézés eredményeit. Választ keresnek arra is, hogy a különféle munkahelyeken hogyan kezelik a dolgozók magánügyekből adódó munkaidő-kieséseit, hogyan szabályozzák munkaidőn belüli eltávozásukat, miként „méri” az ilyen jellegű munkaidő-kiesések hatását. (MTI)

Felmentés, kinevezés

A Minisztertanács Karasz Lajos belügyminiszter-helyettest — érdemei elismerése mellett, nyugállományba vonulása tekintetével — a tisztségéből felmentette.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Karasz Lajos rendőr altábornagynak, belügyminiszter-helyettesnek eredményes munkássága elismeréseként, nyugállományba vonulása alkalmából, a Vörösis Zászló Erdemrend kitüntetését adományozta.

A kitüntetést dr. Trautmann Rezső, az Elnöki Tanács helyettes elnöke adta át.

Az Elnöki Tanács Péter Jánost, az MSZMP KB volt osztályvezető-helyettesét rendőr vezérőrnaggyá, egyidejűleg a Minisztertanács belügyminiszter-helyettesé kinevezte. (MTI)

A jó munkás

Milyen ember Tóth Máté János? — kérdezem a köröttem álló öntöbri-gád tagját. Egymásra néznek, aztán egyszerre ketten is válaszolnak: Jó munkás.

Úgy mondják „jó munkás”, hogy ebben a két szóban benne van minden, amit Tóth Máté Jánosról tartanak. Jó munkás, tehát jó ember, becsületes, tisztességes ember. Nem is tesznek hozzá többet. Minek? Aki akarja, ebből a két szóból is tudhatja az emberről a véleményüket.

Azt hiszem, igazuk van. Mégis eltöprengök kissé ezen a minősítésen. Mert minősítés ez a két szó. T. Máté Jánosról. Minősítés a javából, még akkor is, ha soha nem kerül bele a káderjellemzésbe. Bár jó volna, ha bekerülne, mert nincs magasabb értékű dicséret egy dolgozó minősítésére, mint az: „Jó munkás ember”.

A „jó munkás” minősítésnek akkor is értéke volt, amikor még Horthvék Magyarországon százezrek kínálták munkaeurójukat az emberpiacon. És ma is érték, még azokban a kapitalista országokban is, ahol a munkaadók válogathatnak a munkanélküliek milliói között.

Eszembe jutottak Kádár János szavai, amelyeket a Hazafias Népfőrd. Országos Tanácsának ülésén mondott: „Most arra van szükség, hogy mindenki jól dolgozzon, mindenki jobban dolgozzon: az ország irányítását, a vállalatok vezetését végző emberek is, meg a gépeken, az íróasztalok mellett és a munkapadok mellett dolgozó emberek is.”

Talán sohasem volt még olyan nagy szükség e hazában a jó munkára, mint most, amikor a munkánk minőségétől függ, hogyan alakul az ország gazdasági, kereskedelmi mérlege: s tudjuk-e tartani elért életszínvonalunkat. Némely vállalatnál, gazdaságban mégis elég becsülete, nincs kellő értéke a jó munkásnak. Mondani ugyan mindenki mondhatja, hogy a jó munkásokat meg kell becsülni, mégis gyakran előfordul, hogy éppen a kellő megbecsülés hiányában kéri ki a munkanélküliek — tíz-tizenöt éves munkavisszony után — kiváló munkások. Távozásukat azzal indokolják, hogy többet fizetnek egy újonnan felvett, keves képességű szakinak, mint nekik, akik már sokszorosan bebizonyították megbízhatóságukat. Az is előfordul, hogy a jutalmazásnál nagyobbra értékeli azt, aki „megjavult”, mint azt, aki soha nem „romlott el”, aki mindig jól dolgozott, csendben, szerényen végezte a munkáját. Pedig mindenütt magasabbra kellene emelni a jó munkás értékét. És ahol elhomályosodott vagy elveszett, csökkent a jó munkás becsülete, ott sürögös teendők vannak.

A kollégák, a szakértársak mindenütt tudják, ki a jó munkás. El is ismerik, fel is néznek rá. Tisztelettel és becsülettel emlegetik a nevét. De sajnás, a munkaügyi osztályokon és a személyzeti osztályokon nem mindenütt ismerik eléggé. A minősítésekben sokszor nagyobb hangsúlyt kap a „jó modor”, a „hajlékonyság”, a formális „képzetség”, mint a jól végzett munka. Pedig a jó munkást nem nehéz felismerni. Mindennél fényesebben világítja meg az ember értékét a teljesítménye. Lehet valaki vezető vagy beosztott, ülhet íróasztal mellett, állhat a munkapadnál: irányíthat gépet, forgathat kézi szerszámokat: kutat, tervezhet, taníthat, ügyvitel: szolgálhat az utcán, árulhat a pultnál — a munkája elárulja, milyen ember.

A jó munkás nem tud, nem hajlandó rosszul dolgozni!

Mondom a kisnáros autószerelőnek: csinálja meg gyorsan a szervizt, mert sietnek. „Akkor vigye uram, máshová a kocsiját, mert én gyorsan, kapkodva nem tudok dolgozni, csak jól!” Húsz éve járok hozzá — valóban, mindig jól dolgozott. Sohasem siet, de amit megcsinál, az meg van csinálva.

Most már a munkaversenynek sem az a célja, hogy siessünk, kapkodjunk, hanem az, hogy okosabban, takarékosabban, gazdaságosabban, tehát jobban dolgozzunk. Népgazdasági terveink sem a mennyiséget szorgalmazzák, hanem a gazdaságosságot, az eladhatóságot, a hazai és nemzetközi piaci értéket — tehát a jobb munkát.

Ehhez pedig jó munkások kellene! Kellene a vezetői, irányítói, szervezői, tervezői munkakörökbe is, meg a végrehajtói, gyakorlati megvalósítást kívánó munkakörökbe is.

Egyesek azt mondják: a jó munka drága, a jó munkást meg kell fizetni. Valóban, a jó munka értéke nagyobb, a jó munkás többet érdemel. De nem a jó munka a drága, hanem a rossz. Mert a rossz munka terméke vagy eladhatatlan, vagy újra kell vele dolgozni, a hibát ki kell javítani, és így dupla időbe, dupla munkába, dupla pénzbe kerül.

A rossz munkát hiába fizetik jobban, az akkor is rossz munkát csinál. A jó munkás viszont — ha pénzt kér is — nem csak a pénzért dolgozik, nála számít a becsület; ha a nevét adja a munkához, akkor az olyan lesz, amiért vállalja a felelősséget. És ez mindennél több!

Ha a jó munkának az országban mindenütt nagyobb lesz a becsülete, az a szocializmust építő hazánk becsületét is növelni fogja a világban.

Gerencséri Jenő

Protokoll nélkül

Mező Imréné Csongrád megyében

A KSZV újszegedi szövőgyárának kapujában többen is állnak. Messziről, látható: ők a fogadó bizottság. Brigádtalálkozó készül. Pontosabban a brigád találkozója névadójának özvegyével, Mező Imrénével. A programban elsőként a köszöntés szerepel. De a programoknak az a dolguk, hogy a barátság, a közvetlen, emberi kapcsolatok jegyében fölboruljanak.

Megérkezik a várt autó: Mező Imréné, a munkásmozgalom mártírjának özvegye száll ki belőle. Bódi György, a KISZ KB tagja, a KISZ megyei bizottságának első titkára, és Hajdu Áttila, a KISZ KB munkatársa kíséri. Köszöntések, üdvözlő szavak, s indulnak föl a tanácsterembe, ahol a brigád várakozik. A Mező Imre szocialista brigád, amely immár húszéves múltat tekinthet vissza, a Vállalat Kiváló Brigádja. A meóban dolgoznak, feladatuk a minőségellenőrzés, az exportszállítmányok minőségének szemmel tartása.

Fölérünk a terembe, ahol minden fölboldogul. Kézfoások, ölelések, a régi barátság jegyében. (Hogyne, hiszen itt vannak a brigád nyugdíjasai is. Akik ki tudja, hányszor találkoztak már névadójuk özvegyével.) A köszöntőnek kellene következnie, de a látogató elvész a csoport sűrűjében: — Hogy vagy? Mi van nálad?

Aztán rendeződnek a sorok. Mindenki helyet foglal az asztal körül. S a szokástól eltérően ismét csak nem a köszöntő következik, hanem a vendég: — Nagyon örülök, hogy eljöhettek. Jó barátok közé...

És csak most jöhet a köszöntő. Tóth Imre, a gvar pártvezetőségének titkára üdvözlí a vendéget: — Engedje meg, hogy mindannyiunk nevében...

Mindannyiunk — a brigádtagok, a Mező Imre Általános Iskola jelenlevő igazgatója, Nagy Károlyné és helyettese Marosi Jenőné nevében. Aztán következnek a tájékoztatók. Sári Sándorné brigádvezető és Kaliczka Margitné, a helyettese, munkáikról, az utóbbi időkben történetekről, hogy aztán ismét a sokéves kapcsolat során kialakult barátságá legyen a szó.

Mező Imréné a magyar munkásmozgalom mártírjának özvegye tegnap, pénteken érkezett háromnapos látogatásra Csongrád megyébe. A KISZ megyei bizottságán Bódi György első titkár és Novákné Halász Anna, a városi KISZ-bizottság első titkára köszöntötte, az-

Baráti fogadtatás: Mező Imréné a Mező Imre szocialista brigád tagjainak gyűlésében

után Gyárfás Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára fogadta a kedves vendéget, aki ezt követően látogatott el a KSZV újszegedi szövőgyárába, majd az ipari vásárra, este pedig megtekintette a szabadtéri játékok előadását.

Mező Imréné ma, szomb-

aton többek közt a csongrádi városi pártbizottságra, a Mező Imre úttörőcsapathoz látogat el, s megtekintí az ifjúsági napok néhány rendezvényét. Holnap, vasárnap pedig a Mező Imre Ifjú Garda egység parancsnokságával találkozik, s ellátogat a mártírvárosi országos ifjúsági képzőművészeti táborba.

Születésnap köszöntés

Bodor Mihály nyugdíjas, 75. születésnapját ünnepli. Az ünnepi percekben szívesen emlékszik a régmúlt, gyermekkorára, a későbbi megpróbáltatásokra. Ha a máról kérdezik, mosolyog. Elégedett.

Hogyan is kezdődött? A dorozsmai 7 esztendőskisfiú 1914-ben pásztorok, majd béresnek szegődik. Szülei napszamosok. A világháborút túléli az 5 Bodor gyerek, ám édesapjukat elvesztik. Bodor Mihály 20 éves, amikor bátyja révén megismerkedik a Földmunkás Szakszervezettel, s ettől kezdve élete elválaszthatatlan a munkásmozgalomtól. 1929-ben az SZDP-t szervezi, belép a pártba. 30 végén ott van a MEMOSZ megalakítói között.

A második világháborúban frontszolgálatos. 1944 októberében a szökést választja, így a felszabadító szovjet csapatokkal már otthon, Dorozsman találkozik. Szervező a polgárőrség, a helyi kommunista pártot Mozgalmi tevékenysége elismeréséért több magas kitüntetésben részesült. Megkapta a Szocialista Hazáért Erdemrendet, a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérmét, a

Az ünnepelt Török József és Gyárfás Mihály társaságában

Tanácsköztársasági Emlékérmét, a Felszabadulási Jubileumi Emlékérmét.

Az ünnepelt születésnapja alkalmából tegnap, pénteken bensőséges ünnepségen köszöntötte Gyárfás Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára és Török József, a Sze-

Munkásör-búcsúztató

Az MSZMP Szeged városi bizottsága legutóbbi ülésén jóváhagyta Fülkő József munkásör alezredesnek, a Vörös Csillag Erdemrenddel kitüntetett Szegedi Munkásőrség parancsnokának, a szolgálat felső kor-

határának eléréseivel nyugállományba helyezését, érdemeinek elismerése mellett, 1982. július 31-vel. A Munkásőrség országos parancsnoka, ezzel egyetértésben, szolgálati nyugállományba helyezte Fülkő Józsefet, akit 25 évi munkásörszolgálat, húsz évi aktív parancsnoki tevékenység után tegnap, pénteken délután búcsúztattak az aktív szolgálatból.

A nyugállományba vonuló parancsnoknak Gyárfás Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára tolmácsolta a megyei és a városi párttestületek köszönetét hosszan tartó, áldozatos és eredményes munkásságáért; Thurzó Károly pedig a Munkásőrség Országos Parancsnoksága eddigi századparancsnokot, nevében fejezte ki elismerését.

Fülkő Józsefet ez alkalommal a Haza Szolgálatáért Erdemérem arany fokozatával és Munkásör Emlékéremmel tüntették ki. A búcsúztatáson részt vett dr. Székely Sándor, a városi pártbizottság titkára és a társadalmi és tömegszervezetek, a társ fegyveres testületek vezető képviselői. Ugyanezen az ünnepségen ismertette Koczka Ferenc megyei munkásörparancsnok, hogy a Szeged Városi Munkásőrség parancsnokává, századosi előléptetéssel az eddigi helyettesét, Kőrömczy Lászlót nevezte ki a városi párttestületek köszönetét hosszan tartó, áldozatos és eredményes munkásságáért; Thurzó Károly pedig a Munkásőrség Országos Parancsnoksága eddigi századparancsnokot, nevében fejezte ki elismerését.

Ugyanezen az ünnepségen ismertette Koczka Ferenc megyei munkásörparancsnok, hogy a Szeged Városi Munkásőrség parancsnokává, századosi előléptetéssel az eddigi helyettesét, Kőrömczy Lászlót nevezte ki a városi párttestületek köszönetét hosszan tartó, áldozatos és eredményes munkásságáért; Thurzó Károly pedig a Munkásőrség Országos Parancsnoksága eddigi századparancsnokot, nevében fejezte ki elismerését.

Ugyanezen az ünnepségen ismertette Koczka Ferenc megyei munkásörparancsnok, hogy a Szeged Városi Munkásőrség parancsnokává, századosi előléptetéssel az eddigi helyettesét, Kőrömczy Lászlót nevezte ki a városi párttestületek köszönetét hosszan tartó, áldozatos és eredményes munkásságáért; Thurzó Károly pedig a Munkásőrség Országos Parancsnoksága eddigi századparancsnokot, nevében fejezte ki elismerését.

Új gát Alpárnál

Az alpári nyárigát 34 éves 600 méter töltést elmosott a története során — magas víz.

A helyreállításához szükséges 13,4 millió forintot társadalmi összefogással előteremtették. A tiszaalpári Búzameg a Tisza vizétől. Ebből 4 ezer 400 hektár mezőgazdaságilag hasznosított szántó, rét és legelő.

Tavalyelőtt június, július és augusztusban 756 centis vízálláskor is tartotta magát a gát. A védekezés költsége 6 millió forint volt. Megmentettek viszont 100 millió forint értékű mezőgazdasági terményt. Tavaly a gyorsan emelkedő víz több helyen elárasztotta a töltés koronáján. A Robbantással nyitottak utat gát koronáját 30 centiméterrel emelték.

Az alpári nyárigát felújítását a héten elkészült. A Robbantással nyitottak utat gát koronáját 30 centiméterrel emelték.